

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobkyně: CLLARUSS GALL s.r.o.**, se sídlem nám. 14. října 1307/2, 150 00 Praha 5 - Smíchov, IČ 182 34 356, zastoupené JUDr. Jaroslavem Ortmanem, CSc., advokátem, Husovo nám. 65/2, 268 01 Hořovice, proti **žalovanému: Finanční ředitelství v Plzni**, se sídlem Hálkova 14, 305 72 Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne **7.10.2010 č.j. 5822/10-1500-402781**,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou ze dne 20.11.2010 doručenou Krajskému soudu v Plzni dne 26.11.2010 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7.10.2010 č.j. 5822/10-1500-402781 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Finančního úřadu v Plzni (dále též jen „*prvoinstanční správní orgán*“ nebo „*správce daně*“) ze dne 3.5.2010 č.j. 187481/10/138940400991 (dále též jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“ nebo „*exekuční příkaz*“). Správce daně rozhodl exekučním příkazem (na přikázání pohledávky na peněžní prostředky dlužníků na účtech vedených u bank a spořitelních a úvěrních družstev) podle § 73 odst. 6 písm. a) a § 73 odst. 7 daňového řádu (z roku 1992), že se přikazuje bance nebo spořitelnímu a úvěrnímu družstvu, aby od okamžiku, kdy mu bude doručen exekuční příkaz, z účtu daňového dlužníka

(= žalobkyně) nevyplácel peněžní prostředky, neprováděl na ně započtení a ani jinak s nimi nenakládal až do výše vykonatelného nedoplatku v částce 4.650.155,- Kč.

Správa daní a poplatků byla upravena zákonem č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále též je „*daňový řád*“).

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též je „*soudní řád správní*“ nebo „*s.ř.s.*“).

[I] Správní spis

Ze **správního spisu** se k věci podává následující. Finanční úřad v Plzni vydal dne 27.4.2010 pod č.j. 174270/10/138911402679 zajišťovací příkaz, kterým žalobkyni přikázal, aby nejdéle do tří dnů ode dne doručení tohoto příkazu zajistila ve prospěch prvoinstančního správního orgánu daň z přidané hodnoty za období od 1.7.2009 do 30.9.2009 složením jistoty v částce 4.650.155,- Kč. Zajišťovací příkaz byl žalobkyni doručen dne 27.4.2010. Žalobkyně se proti zajišťovacímu příkazu odvolala. Žalovaný rozhodnutím ze dne 28.5.2010 č.j. 3626/10-1500-402781 odvolání zamítl.

Finanční úřad v Plzni pak vydal dne 3.5.2010 pod č.j. 187481/10/138940400991 exekuční příkaz (viz výše), proti kterému se žalobkyně odvolala podáním ze dne 4.5.2010. Finanční ředitelství v Plzni rozhodnutím ze dne 7.10.2010 č.j. 5822/10-1500-402781 odvolání zamítlo.

[III] Žaloba, vyjádření žalovaného k žalobě

Žalobkyně vyslovila přesvědčení, že ve věci nebyl dán důvod ani pro zajišťovací příkaz, ani pro zadržení vysoké finanční částky z jejího účtu. Stejně tak nebyl důvod pro exekuční příkaz. Žalobkyně zdůraznila, že respektuje daňové řízení, které bylo proti ní zahájeno, a vyjádřila připravenost k maximální součinnosti s finančním úřadem a poskytnutí všech potřebných dokumentů. Zatímní vytykáací řízení není řízením konečným a vůbec ne již řízením s pravomocným rozhodnutím. Částka ve výši 4.650.155,- Kč je částkou pro žalobkyni vysokou a její zajištění je pro ni likvidační. Na účet, z něhož byla tato částka zajištěna, přichází finanční prostředky z obchodního styku žalobkyně. S ohledem na předmět činnosti žalobkyně jde o vysoké částky. Žalobkyně je schopna uhradit každou daň, kterou má splnit. Proto není důvod pro obavu, že by nesplnila svou zákonnou povinnost.

Finanční ředitelství v Plzni ve svém rozhodnutí uvedlo, že vydání exekučního příkazu nepředcházela výzva podle § 73 odst. 1 daňového řádu. K takovému kroku je správce daně oprávněn jen za splnění zákonné podmínky, že hrozí nebezpečí, že účel vymáhání bude zmařen. Žalobkyně nesdílěla názor, že by mohl být zmařen účel vymáhání, že zde hrozilo nebezpečí o takovém kroku, že základní podmínka, pro kterou mělo a muselo být rozhodnuto o zajištění pohledávky exekučním příkazem, byla naplněna, protože žalobkyně svoji povinnost zajistit daň z přidané hodnoty ve výši 4.650.155,- Kč nesplnila. Žalobkyně žádala soud, aby prověřil, zda tato podmínka byla či nebyla dána. Na uvedený účet žalobkyně

přicházely částky v řádech statisíců a milionů denně. To, že žalobkyně nevlastnila nemovitost, není důvod pro takovou obavu, stejně jako skutečnost, že není vlastníkem vozidla.

Žalovaný se k žalobě vyjádřil v podání ze dne 26.5.2011, přičemž argumentačně vycházel z odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že žalobní námitky směřují podstatou spíše do řízení zajišťovacího, které však nebylo předmětem daného sporu, a navrhl zamítnutí žaloby.

[III] Posouzení věci krajským soudem

Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, přičemž ve věci rozhodl (za výslovného souhlasu obou stran) bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 věta první s.ř.s.).

Podle § 65 odst. 1 s.ř.s. se ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, může žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. vychází soud při přezkoumání rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Podle § 75 odst. 2 s.ř.s. soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

Podle § 78 odst. 1 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Pro nezákonnost zruší soud napadené rozhodnutí i tehdy, zjistí-li, že správní orgán překročil zákonem stanovené meze správního uvážení nebo jej zneužil. Podle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.

Soud předesílá, že předmětem posuzované věci byla **pouze** rozhodnutí vydaná v řízení exekucním, nikoliv v řízení zajišťovacím. Ta byla přezkoumatelná samostatně a bylo jen na žalobkyni, zda je napadne žalobou ve správním soudnictví.

Podle § 73 odst. 1 daňového řádu nezaplatí-li daňový dlužník splatný daňový nedoplatek včetně nedoplatku na pokutách uložených podle tohoto zákona v zákonné lhůtě, vyzve ho správce daně, aby daňový nedoplatek zaplatil v náhradní lhůtě, nejméně osmidenní, a upozorní ho, že po uplynutí této náhradní lhůty přikročí bez dalšího k vymáhání daňového nedoplatku. Ve smyslu § 73 odst. 2 daňového řádu však lze vymáhání zahájit i bez výzvy, **pokud hrozí nebezpečí, že účel vymáhání bude zmařen, nepřistoupí-li se k vymáhání neprodleně.**

Podle § 73 odst. 4 písm. a) – c) daňového řádu je exekucním titulem pro daňovou nebo soudní exekuci **a)** vykonatelný výkaz nedoplatků, **b)** vykonatelné rozhodnutí, jímž se ukládá peněžité plnění, **c)** splatná částka zálohy na daň.

Podle § 73 odst. 6 písm. a) – d) daňového řádu se daňová exekuce provádí vydáním exekucního příkazu na **a)** přikázání pohledávky na peněžní prostředky daňových dlužníků

na účtech vedených u bank a spořitelních a úvěrních družstev nebo jiné pohledávky, **b)** srážku ze mzdy, jiné odměny za závislou činnost nebo náhrady za pracovní příjem, důchody, sociální a nemocenské dávky, stipendia apod., **c)** prodej movitých věcí, **d)** prodej nemovitostí.

Z dikce příslušných zákonných ustanovení vyplývá, že správce daně byl v daném případě oprávněn přistoupit k exekučnímu řízení (v obecné rovině). Mezi stranami není sporu o tom, že žalobkyně nesplnila to, co jí bylo příkázáno zajišťovacím příkazem ze dne 27.4.2010 č.j. 174270/10/138911402679 (viz výše). A i když se proti zajišťovacímu příkazu odvolala, **nemělo takové odvolání odkladný účinek** (k tomu srov. § 71 odst. 3 věta první a druhá daňového řádu, podle něhož se lze proti zajišťovacímu příkazu odvolat, avšak odvolání nemá vůči příkazu odkladné účinky). Byl zde tedy exekuční titul ve smyslu § 76 odst. 4 písm. b) daňového řádu, tj. vykonatelné rozhodnutí, jímž se ukládá peněžité plnění, a správce daně mohl dále postupovat podle § 73 daňového řádu.

Soud rovněž dospěl k závěru, že správce daně mohl postupovat podle § 73 odst. 2 a § 73 odst. 6 písm. a) daňového řádu, resp. že takový postup byl řádně odůvodněn.

Předně, žalobkyně sama vyloučila možnost výkonu exekuce prodejem nemovitostí [§ 73 odst. 6 písm. d) daňového řádu] a nenamítala (ani v žalobě, ani v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí), že by vlastnila natolik hodnotné movité věci [§ 73 odst. 6 písm. c) daňového řádu], které by mohly být předmětem exekuce tak, aby byl naplněn její účel. Varianta předpokládaná § 73 odst. 6 písm. b) daňového řádu nepřicházela v dané věci pojmově do úvahy, a tak jedinou možností, kterou správce daně měl, bylo vydání exekučního příkazu na příkázání pohledávky na peněžní prostředky daňových dlužníků na účtech vedených u bank a spořitelních a úvěrních družstev nebo jiné pohledávky [§ 73 odst. 6 písm. a) daňového řádu].

K důvodům postupu podle § 73 odst. 2 daňového řádu, tedy k zahájení vymáhání i bez výzvy předpokládané v odstavci prvním ustanovení § 73, žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl následující: „(...) *V předmětném případě byl správce daně zcela oprávněn přistoupit k zahájení vymáhání bez výzvy. Bankovní účet odvolatele ohlášený správci daně vykazoval ke dni 19.4.2010 zůstatek pouze ve výši 2.597.731,86 Kč. Dne 27.4.2010 odvolatel přesunul své podnikatelské aktivity na další firemní účet, který nebyl dříve vůbec využíván. Ve prospěch tohoto účtu byly připsány příchozí transakce v řádech milionů korun, nicméně zůstatek ke dni 28.4.2010 činil pouze 63,- Kč. Podle výpisu z registru evidence vozidel byl odvolatel vlastníkem motorových vozidel toliko do 3.7.2006. Dle podaného daňového přiznání k dani silniční za rok 2009 (...) mu byla vyměřena celková daňová povinnost k dani silniční ve výši 675,- Kč pouze z titulu zaměstnavatele. Podle výpisu z katastru nemovitostí odvolatele ke dni vydání zajišťovacího příkazu nevlastnil žádnou nemovitost. (...)*“. Podstatné bylo, že žalobkyně právě citované závěry žalovaného nijak konkrétně nezpochybnila, neuvedla nic, čím by uvedená tvrzení relativizovala či vyvracela. Omezila se pouze na obecné konstatování toho, že názor žalovaného o tom, že by mohl být zmařen účel vymáhání, nesdílí. Podle soudu však byly okolnosti vyličené žalovaným dostatečně závažné, je-li porovnána výše částky zajišťované daně a výše disponibilních financí, které měla žalobkyně v rozhodných okamžicích k dispozici.

Z výše uvedených důvodů tak soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a podle § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

[IV] Náklady řízení

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první soudního řádu správního právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobkyni, která ve věci úspěch neměla. Žalovaný se však tohoto práva vzdal, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u č e n í : *Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.*

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 25. září 2012

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu